

แนวทางคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมจากจำนวนประโยคซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ ในบทเพลงลูกทุ่งไทย

GUIDELINES FOR COPYRIGHT PROTECTION IN MUSICAL FROM THE NUMBER OF REPEATED SENTENCES AGAINST COPYRIGHT INFRINGEMENT IN THAI COUNTRY SONGS

ปิยเกียรติ สาวิกันย์^{1*}, จักรินทร์ สมมติ² และ สายชล ดวงแก้ว³

PIYAKIAT SAWIGUN^{1*}, JACKARIN SOMATI² and SAICHOL DOUNGKAW³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ เกิดจากปัญหาการกำหนดขอบเขตเพื่อใช้พิจารณาคดีที่เกิดขึ้นจากการประพันธ์เพลงที่มีจำนวนประโยคซ้ำในงานดนตรีกรรมว่าควรจะมีในระดับใดจึงจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ รวมทั้งจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบัญญัติในเรื่องดังกล่าว

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการกำหนดจำนวนประโยคซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมของบทเพลงลูกทุ่งไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนประโยคซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมของบทเพลงลูกทุ่งไทย 3) ศึกษาแนวทางที่ใช้ในการกำหนดจำนวนประโยคซ้ำที่ดีและเหมาะสมต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมของเพลงลูกทุ่งไทย ข้อมูลเชิงคุณภาพได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเลือกมาแบบเจาะจง จำนวน 5 คน ข้อมูลเชิงปริมาณได้แก่ ผู้ที่เป็นนักร้องนักดนตรีนักประพันธ์อาชีพและบุคลากรในเพลงลูกทุ่งไทย ณ ปัจจุบัน จำนวน 250 คน กลุ่มตัวอย่าง 152 คน โดยใช้ตารางของเครชี และมอร์แกน เก็บข้อมูลระหว่าง พฤษภาคม 2565 ถึง มีนาคม 2566 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. วงดนตรีลูกทุ่งไทยเริ่มมีการก่อตั้งมาประมาณ 40 ถึง 60 ปี การสร้างสรรค์ดนตรีลูกทุ่งไทยมักจะมาจากการขึ้นชอบบทเพลงใดๆ และผู้ประพันธ์จะนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ แต่บางเพลงมีการใช้เนื้อเก่าทำนองเดิมหรือเนื้อใหม่ทำนองใหม่จนคนไม่สามารถจำทำนองเก่าๆ ได้หรือจำดับไม่ได้อีก

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย พบว่า จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปส่วนมากเป็นชายจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ชาย อายุน้อยกว่า 31 ปี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และระหว่าง 36 – 40 ปี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระยะเวลาการเป็นศิลปินเพลงลูกทุ่ง น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 จำนวนอัลบั้มที่นำเสนอสู่สาธารณชน จำนวน 1 อัลบั้ม จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

¹ อาจารย์ คณะนิติศาสตร์และการปกครอง มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต, Lecturer, Faculty of law and politics, Rattanaabundit University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะนิติศาสตร์และการปกครอง มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต, Assistant professor, Faculty of law and politics, Rattanaabundit University.

³ อาจารย์ คณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต, Lecturer, Faculty of Creative Industry, Rattanaabundit University.

* Corresponding Author, Email: piyakiat_s@rbac.ac.th

Received: Mar 31, 2023, Revised: May 8, 2023, Accepted: May 19, 2023

3. แนวทางที่ใช้ในการกำหนดจำนวนประโยคคำที่ดีและเหมาะสม จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 32 โดยเพิ่มอนุมาตรา (9) ให้บัญญัติเพิ่มว่า “การทำซ้ำ ดัดแปลง นำแสดงออก ซึ่งบางส่วนของงาน หรือตัดทอน หรือทำให้ปรากฏ ของประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันซึ่งมีความคล้ายคลึงกันในลำดับคอร์ด และโน้ตที่ไม่มีความสำคัญอันเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ที่มิได้เกิดจากความตั้งใจของผู้สร้างสรรค์ ที่มีประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันไม่เกินร้อยละ 30 หรือไม่เกิน 5 ประโยค หรือ 20 คำ จากในงานดนตรีกรรมเดิม” เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อผู้สร้างสรรค์ที่เกิดจากความบังเอิญของคอร์ด โน้ต หรือจังหวะ ดนตรีที่เป็นสามัญ จากความบังเอิญของพยัญชนะไทยมี 44 ตัว 21 เสียง สระมี 21 รูป 32

คำสำคัญ : ลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรม ; จำนวนประโยคคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ ; บทเพลงลูกทุ่งไทย

ABSTRACT

This research paper is due to the problem of setting boundaries for trials arising from the number of repeated sentences in a musical instrument, whether they should be copyright infringement or not, and whether they are protected under copyright law. There is currently no law on such matters.

The purposes of the study were 1) to study the current state of the number of sentences per copyright violation in the music of Thai country songs, 2) to study the factors related to the number of duplicate sentences per copyright violation in the music of Thai country songs. 3) to Study the guidelines used to determine the number of good and appropriate word sentences for the elimination of copyright infringement in the music of Thai country songs. Qualitative information is available to 5 qualified individuals selected specifically. The quantitative information is: 250 singers, musicians, professional writers and staff in Thai country songs, 152 samples using Craigsie and Morgan's data from May 2565 to March 2023, analyzed the data with descriptive statistics such as frequency, percentage, average, standard deviation, and content analysis. Research results showed that

1. Thai country songs Band was established about 40 to 60 years ago. The creation of Thai country songs. music is usually from liking any song and the author uses it as an inspiration. But the old or new lyrics are used so that people cannot remember the old songs or the original.

2. Factors related to the number of duplicates for the elimination of copyright infringement in music under the Copyright Act B.E. 2537, found that 95 men or 62.5 percent, 38 men under the age of 31, 25.0 percent, and 38 women between 36 and 40 years, 25.0 percent.0 education, 76 bachelor's degrees or 50.0% or 114 students or 75.0% of the total number of albums presented to the public, 143 students or 94.0% on average. $44.37\% (\bar{x}) = 3.56 (SD) = 0.64$, the opinion is high.

3. Guidelines used to determine the number of good and appropriate word sentences. Therefore, the Copyright Act B.E. 2537 Section 32 should be amended by adding subsection (9) to add "replication, modification, expression, part of work or cut or make the appearance of sentences, words, rhythm." And repeat music, which is similar in the order of chords and unimportant notes that happen by accident, not by the intention of the creator, with sentences, words, rhythms. And music repeats no more than 30% or no more than 5 sentences or 20 words from the original music event" to ensure fair treatment of creators caused by chance of chord notes or common music rhythm. From the coincidence of Thai consonants, there are 44 sounds, 21 vowels, 21 vowels, 32 shapes.

Keywords: Copyright To Music ; The Number Of Repeated Sentences Against Copyright Infringement ; Thai Country Songs

บทนำ

อุตสาหกรรมดนตรีประกอบด้วยงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทต่าง ๆ ด้วยกันและมีความซับซ้อนเพราะมีบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากจึงก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวแห่งสิทธิอยู่เสมอซึ่งอยู่ภายใต้การรับรองและคุ้มครองความเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ความรู้และความเข้าใจในสิทธิย่อมเป็นที่มาของความขัดแย้งในผลประโยชน์อันได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ในอุตสาหกรรมดนตรีและการใช้สิทธิกับการตีความเพื่อบังคับใช้สิทธิดังกล่าว โดยอาศัยนิติสัมพันธ์ในลักษณะของรูปแบบสัญญาต่างๆ เช่น ในลักษณะกรณีสัญญาจ้างแรงงาน จ้างทำของ หรือตามคำสั่งหน่วยงานของรัฐ โอนลิขสิทธิ์อนุญาตให้ใช้สิทธิ ฯลฯ ปัญหาการพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในอุตสาหกรรมดนตรี, ปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธินักแสดง, ปัญหาการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมในสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในอุตสาหกรรมดนตรี ปัญหาการวินิจฉัยคำซ้ำ และประโยคซ้ำในบทประพันธ์ประเภทงานดนตรีกรรม เป็นต้น ซึ่งข้อเท็จจริงในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ยังไม่ครอบคลุมหรือแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ครบถ้วน เนื่องจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมดนตรีได้ใช้หลักของเสรีภาพในการทำสัญญามากำหนดความสัมพันธ์ยกเว้นบทบัญญัติตามกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นผลทำให้ความคุ้มครองผู้สร้างสรรค์และเจ้าของลิขสิทธิ์ในอุตสาหกรรมดนตรียังไม่ได้รับความคุ้มครองได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น สมควรแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นเหตุของปัญหาที่สำคัญที่คณะผู้วิจัยต้องการศึกษา คือ การกำหนดจำนวนคำและประโยคที่จะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์ในบทประพันธ์ในงานดนตรีกรรมควรมีจำนวนประโยค และคำก็คำก็ยังไม่มีความชัดเจนที่เป็นบรรทัดฐานของศิลปินทั่วประเทศ และบัญญัติเป็นกฎหมายที่ชัดเจน ส่วนในเพลงที่เกิดขึ้นในสหราชอาณาจักรในการสุ่มตัวอย่างเพลง (Music sampling) สะท้อนให้เห็นปัญหาการ Remix เพลงที่มีความสับสนเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในเรื่องของการสุ่มตัวอย่างเพลงเนื่องจากมีคำแนะนำทางกฎหมายที่น้อยมาก และยังไม่ปรากฏคำวินิจฉัยของศาลโดยยังคงเป็นเรื่องที่ไม่รู้จักในทางกฎหมายมากนัก (Julie Ewald, , Dr. Paul G Oliver. Cit, p2)

จึงควรศึกษาวิจัยเพื่อนำไปสู่การเสนอแนะให้ปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดขอบเขตเพื่อใช้พิจารณาตัดสินที่เกิดขึ้นจากการประพันธ์เพลงที่มีจำนวนประโยคคำซ้ำงานดนตรีกรรมใน

ระดับใดจึงจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ รวมทั้งจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ด้วย เพื่อให้การตีความบทบัญญัติมาตรา 32 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2558) ให้ครอบคลุมถึงการประพันธ์ดนตรีลูกทุ่งไทยที่มีประโยคคำซ้ำ โดยให้ศาลคำนึงถึงวัตถุประสงค์และลักษณะของการใช้งาน รวมถึงการใช้งานดังกล่าวไม่มีลักษณะทางการค้าหรือไม่แสวงหาผลกำไรเพื่อการศึกษา ลักษณะของงานที่มีลิขสิทธิ์ จำนวนและสาระสำคัญของส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีลิขสิทธิ์โดยรวม และผลกระทบของการใช้ประโยชน์ทางการตลาดที่อาจเกิดขึ้น หรือมูลค่าของงานที่มีลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีต่อไปในอนาคต (ธีรวัชร แสงไชย, 2562 : บทคัดย่อ)

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยทั้งสามในฐานะเป็นผู้บรรยายในวิชากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมายนิติกรรมสัญญา วิชาด้านดนตรีกรรม และดุริยางคศิลป์ จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาเหล่านี้ ซึ่งหากได้ทำการศึกษาวิจัยในปัญหาเหล่านี้แล้วจะเกิดผลดีในอันที่จะทราบสาเหตุของปัญหาและการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีกรรม และศิลปินนักร้องนักดนตรีต่อปัญหาดังกล่าว ในอันที่จะให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เห็นภาพเพื่อที่จะนำไปต่อยอดในการส่งเสริมความมั่นคงและความเชื่อมั่นและเข้มแข็ง ให้ศิลปินลูกทุ่งไทยมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นส่วนร่วมในสังคมแห่งหนึ่งในอันที่จะสร้างสรรค์ผลงานออกสู่สาธารณชนให้ได้รับสุนทรียภาพด้านดนตรีกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการกำหนดจำนวนประโยคคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนประโยคคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวทางที่ใช้ในการกำหนดจำนวนประโยคคำซ้ำที่ดีและเหมาะสมต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การให้ข้อมูลสำคัญของการศึกษาสภาพปัจจุบันของการกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย คือ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นนักร้องดนตรีไทยพื้นบ้าน หรือ ผู้แทน อาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาของคณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัย ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ อัยการแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา คณะบดีคณะอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หรือครูฝึกสอนในมหาวิทยาลัย หรือผู้แทน บุคคลด้านเพลงลูกทุ่งไทย และเพลงเพื่อชีวิต ตัวแทนศิลปินเพลงลูกทุ่ง และศิลปินเพื่อชีวิต ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ประกอบด้วยผู้ที่คือนักร้องนักดนตรีนักประพันธ์อาชีพและบุคลากรในเพลงลูกทุ่งไทย ณ ปัจจุบัน จำนวน 250 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เป็นนักร้องอาชีพในเพลงลูกทุ่งไทย จำนวน 152 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1987, pp. 697-710) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษา สภาพปัจจุบันของการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลในสภาพที่เป็นจริงสำหรับใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างแบบสอบถาม โดยมีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในแวดวงศิลปิน ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ซึ่ง มีวิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือมี ดังนี้ 1.1) ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 1.2) วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิดเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 1.3) สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างตามกรอบที่กำหนดในข้อ 1.2 และ 1.4) นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (Content Validity)

ส่วนการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย

2. แบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน ดังนี้ 2.1) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม 2.2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย โดยมีแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม คือ 2.1) ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ซึ่งได้มีการศึกษามาแล้ว 2.2) แบบสอบถามมีลักษณะของการประมาณค่า (Rating Scale) ตามหลักการของ Likert โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 5 หมายถึงมากที่สุด 4 หมายถึงมาก 3 หมายถึงปานกลาง 2 หมายถึงน้อย และ 1 หมายถึงน้อยที่สุด 2.3) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (Content Validity) โดยทำการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.50 2.4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษาแล้ว มาทำการปรับปรุง และแก้ไข 2.5) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลในสภาพที่เป็นจริงสำหรับใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แล้วนำข้อมูลที่ได้นี้มาทำการสังเคราะห์และเรียบเรียง

ส่วนการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้เป็นนักร้องลูกทุ่งไทยอาชีพ โดย 2.1) จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมซองให้ส่งกลับ, 2.2) ตรวจสอบความเรียบร้อยเพื่อเตรียมทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันของการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ในปัจจุบันเพื่อให้ได้ข้อมูลในสภาพที่เป็นจริงสำหรับใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์แล้วนำมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์และเรียบเรียงในรูปแบบพรรณนาโวหาร

2. แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย นั้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดย

2.1 ทำการแปลความหมายของข้อมูลโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อใช้ในการแปลความหมายทั้งรายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย คือ 1) คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึงระดับมากที่สุด 2) คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึงระดับมาก 3) คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึงระดับปานกลาง 4) คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึงระดับน้อย 5) คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงระดับน้อยที่สุด 2.2) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย

(Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบพรรณนาความเรียง

สรุป คณะผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบพรรณนาความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันซึ่งเป็นปัญหาข้อเท็จจริงของการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า 1) วงดนตรีลูกทุ่งไทยเริ่มมีการก่อตั้งมาประมาณ 40 ถึง 60 ปี ปัจจุบันมีการบริหารจัดการโดยจัดหาสมาชิกนักร้อง นักดนตรี บริหารจัดการความเรียบร้อยของบุคลากรภายในวง ด้านการดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์เครื่องดนตรี การจัดการบริหารเป็นไปในทิศทางเชิงอนุรักษ์สืบสาน และเน้นความเป็นไทยแต่ปัจจุบันการขยายเพลงได้มีการเปลี่ยนแปลงไปกว่าเดิมจากที่ชายเทปก็เปลี่ยนเป็นชายเพลงในยูทูบแทน 2) การกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมนั้นเห็นว่ามีการใช้ประโยคและคำซ้ำ แต่ด้านของทำนองอาจมีความแตกต่าง 3) มีปัญหาข้อกฎหมายจากการใช้ช่องโหว่ของกฎหมายลิขสิทธิ์ไปละเมิดสิทธิของผู้ประพันธ์เพลงเกี่ยวกับคำซ้ำในปัจจุบัน การสร้างสรรค์คงจะมาจากการเล่นชอบบทเพลงใดที่ผู้ประพันธ์นำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ จนคนไม่สามารถจำทำนองเก่าๆ ได้หรือจำต้นฉบับไม่ได้ ลักษณะเช่นนี้ จะเป็นการใช้ช่องโหว่ของกฎหมายลิขสิทธิ์ ไปละเมิดสิทธิของผู้ประพันธ์เพลงเกี่ยวกับประโยค และคำซ้ำในบทเพลง

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทยซึ่งเป็นปัญหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า

ตาราง 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ - ชาย	95	62.5
- หญิง	57	37.5
รวม	152	100.0
อายุ - น้อยกว่า 31 ปี	38	25.0
- ระหว่าง 31 – 35 ปี	19	12.5
- ระหว่าง 36 – 40 ปี	38	25.0
- ระหว่าง 41 – 45 ปี	19	12.5
- ระหว่าง 46 – 50 ปี	19	12.5
- ตั้งแต่ 51 ขึ้นไป	19	12.5
รวม	152	100.0
การศึกษา ประถมศึกษา	0	0.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	38	25.0
ปริญญาตรี	76	50.0
ปริญญาโท	38	25.0
ปริญญาเอก	0	0.0
รวม	152	100.0
เวลาการเป็นศิลปิน น้อยกว่า 1 ปี	114	75.0
1 – 4 ปี	19	12.5
5 ปีขึ้นไป	19	12.5
รวม	152	100.0
จำนวนอัลบั้ม 1 อัลบั้ม	143	94.0
2 – 5 อัลบั้ม	9	6.0
6 อัลบั้มขึ้นไป	0	0.0
รวม	152	100.0

จากตาราง 1 จำนวน จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ชาย หญิงจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อายุ มีอายุน้อยกว่า 31 ปี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ระหว่าง 41 – 45 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ระหว่าง 46 – 50 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป 12.5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช/ปวส จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ปริญญาตรีขึ้นไป 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระยะเวลาการเป็นศิลปินเพลงลูกทุ่ง น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ตั้งแต่ 1 – 4 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 12.5 และ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 จำนวนอัลบั้มที่นำเสนอสู่สาธารณชน จำนวน 1 อัลบั้ม จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 จำนวน 2 – 5 อัลบั้ม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยรวม

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนค่าซ้ำ	($\bar{x}$)	(SD)	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.24	0.67	ปานกลาง	3
2. ด้านพฤติกรรมของนักร้องนักดนตรีลูกทุ่งไทย	3.26	0.68	ปานกลาง	2
3. ด้านอุดมการณ์นักร้องนักดนตรีลูกทุ่งไทย	4.19	0.59	มาก	1
รวม	3.56	0.64	มาก	

จากตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนค่าซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยรวม ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 แสดงว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ปัญหาด้านอุดมการณ์นักร้องนักดนตรีลูกทุ่งไทยอยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมของนักร้องนักดนตรีลูกทุ่งไทย และด้านการบังคับใช้กฎหมายอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

3 แนวทางที่ใช้ในการกำหนดจำนวนประโยคและค่าซ้ำที่ดีและเหมาะสมต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทยซึ่งเป็นส่วนของปัญหาข้อกฎหมายที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า

3.1 กฎหมายลิขสิทธิ์ที่ใช้บังคับในปัจจุบันตลอดจนแนวคำวินิจฉัยของศาลในกรณีการกำหนดจำนวนค่าซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ควรคำนึงถึงเจตนาของผู้แต่งมากกว่าการมองที่ค่าซ้ำในการนำมาใช้ในการสื่อสารของประโยคในบทเพลง ในกรณีจะใช้ค่าซ้ำควรคำนึงถึงประโยชน์และการสื่อสารของคนแต่งมากกว่าการเจาะจงไปที่คำแต่ละคำทำนองก็ทำนอง การกำหนดค่าเป็นแต่การกำหนดโดยเบื้องต้นแต่ต้องดูกับสิ่งอื่นมา

ประกอบกันด้วยทำนองเนื้อร้องคล้ายกันหรือไม่ด้วย จึงไม่ควรมีคำซ้ำเกินร้อยละ 30 เพราะการสร้างสรรคผลงานเพลงเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากแรงบันดาลใจจึงอาจมีความคล้ายกันบ้างไม่มากนักน้อยจึงควรให้มองที่เจตนาของผู้แต่งด้วย ทั้งเพลงไทยและเพลงลูกทุ่งควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ในด้านแง่มุมของการต่อยอดของการพัฒนา และบริษัทเพลงหลายบริษัททำให้การบริหารจัดการในการเผยแพร่ค่อนข้างซับซ้อน แต่หากเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยการตั้งใจควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนเช่นกัน บทลงโทษค่าปรับให้ทำจริงจึงให้มีอัตราโทษสูง

3.2 ควรมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายโดยต้องเอาคำพิพากษาศาลมาเทียบเคียง และนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ไว้ตาม มาตรา 15 ที่จะมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการ ทำซ้ำ หรือดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับ หรือสำเนา ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิของตน โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรหรือไม่ก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้ อีกทั้งยังต้องเคารพสิทธิทางธรรมของผู้สร้างสรรค์

3.3 ถ้าจะทำให้บทเพลงลูกทุ่งไทยมีชื่อเสียงมีการพัฒนาด้านวัฒนธรรมการดนตรีสู่สากลโลกได้ภาครัฐบาลกับภาคเอกชนควรจะต้องมีการมีบทบาทในการสนับสนุนและแก้ไขปรับปรุงในเรื่องการช่วยในการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในประเทศไทยและต่างประเทศเป็นการส่งเสริมการตลาดของเพลงลูกทุ่งไปในตัว สร้างการตลาดเชิงรุกการ สนับสนุนให้มีการนำศิลปินไปแสดงในต่างประเทศบ่อยๆ วัฒนธรรมของไทยควรมีความสวยงาม และที่สำคัญดนตรีก็ต้องพัฒนาไปด้วย และการตลาดเชิงรับ คือการรับรู้และสนับสนุนผู้ผลิต เอื้อเพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลผู้สร้างสรรค์ผลงานอย่างจริงจังและจริงจัง มีสวัสดิการภาครัฐ และบรรจุให้เป็นวิชาชีพ ต้องทำให้สากลเข้าใจวิถีไทยเสียก่อน ดนตรีค่อยตามมาทีหลัง รัฐต้องสนับสนุนงบประมาณและการจัดงานในกิจกรรมต่างๆ เช่น สนับสนุนให้มีบทเพลงลูกทุ่งในบทหนังละครเหมือนหนังอินเดีย หรือปรากฏสื่อทางอ้อมเช่นโฆษณาสินค้าในโทรทัศน์ ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมควรไปเน้นย้ำในเรื่องเหล่านี้

3.4 ผู้สร้างสรรค์ผลงานเพลงควรตระหนักถึงจรรยาบรรณนักแต่งเพลงไม่ละเมิดลิขสิทธิ์บทเพลงของผู้อื่น คำซ้ำสามารถใช้ได้ในกรณีนำเพลงมาเป็นตัวอย่างยกประโยชน์มาเป็นประโยชน์แทนการกำหนดค่าแต่ไม่ควรนำมาทั้งหมด เคารพงานของผู้อื่นต้องการกำหนดจำนวนคำซ้ำแก้ไขกฎหมายโดยตราเป็น

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ออกกฎกระทรวงใหม่ให้สอดคล้องกัน วางระเบียบแนวทางของกรมทรัพย์สินทางปัญญาให้สอดคล้องกัน เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

1 สภาพปัจจุบันอันเป็นปัญหาข้อเท็จจริงของการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทยที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.1 วงดนตรีลูกทุ่งไทยเริ่มมีการก่อตั้งมาประมาณ 40 ถึง 60 ปี ปัจจุบันมีการบริหารจัดการโดยจัดหาสมาชิกนักร้อง นักดนตรี บริหารจัดการความเรียบร้อยของบุคลากรภายในวง ด้านการดูแลรักษาสตูดิโออุปกรณ์เครื่องดนตรี การจัดการบริหารเป็นไปในทิศทางเชิงอนุรักษ์สืบสาน และเน้นความเป็นไทยแต่ปัจจุบันการขายเพลงได้มีการเปลี่ยนแปลงไปกว่าเดิมจากที่ขายเทปก็เปลี่ยนเป็นขายเพลงในยูทูบแทนตามแนวทางของแต่ละบริษัทผู้ผลิตศิลปิน สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของ วีระ บำรุงศรี (2558, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษารื่อง การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย พบว่า วิธีการบริหารและการจัดการมีวิธีการบริหารแบบ 4 M ดังนี้คือ 1. ด้านบุคลากร 1) คัดเลือกจากการชักชวน 2) การรับสมัคร 2. ด้านการบริหารการเงิน มีวิธีการบริหารจัดการโดยใช้หลักการบริหารในรูปแบบของบริษัท และหลักการบริการโดยมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ศิลปินเจ้าของวงดนตรี 3. กระบวนการบริหารจัดการอุปกรณ์ เครื่องมือ และ 4. การบริหารจัดการภายในวงดนตรีทุกวงเป็นการกระจายอำนาจในการควบคุมดูแล โดยศิลปินเจ้าของวงดนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการต่างๆ ผ่านการประชุม ลงมติ และถ่ายทอดสู่บุคลากรต่างๆ ของวงดนตรีลูกทุ่ง

1.2 จำนวนประโยคและคำซ้ำในงานดนตรีกรรมในบทเพลงลูกทุ่งไทยนั้นมีการใช้ประโยคและคำซ้ำได้ แต่ทำนองควรมีความแตกต่าง ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของบทเพลงนั้นๆ ประโยคที่เหมือนกันทำนองที่เหมือนกัน 7 ตัวโน้ตติดกัน หากจะการคิดสร้างสรรค์ควรเป็นปัจเจกเอกลักษณ์ของผู้ประพันธ์เพลงนั้น แต่ถ้านำเพลงที่เคยดังมาแล้วในอดีตมาต่อยอด แต่ประโยค วลี คำเดียวก็ถือว่าไม่เหมาะสม ซ้ำได้บ้างแต่ไม่ควรมากเกินไป เช่น ถึงจะซ้ำก็ไม่ควรเกินร้อยละ 30 โดย

เทียบเคียงกับลิขสิทธิ์ประเภทวรรณกรรมที่ไม่เกิน ร้อยละ 15 สอดคล้องกับแนวการศึกษาของ ออร์ลีนิ เชาวเลต (2563, หน้า 5 – 6) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดัดแปลงงานดนตรีกรรม ศึกษารณิ cover เพลงเปรียบเทียบกับงานสร้างสรรค์สืบเนื่อง (Derivative Works) และงานแปลงรูป(Transformative Works) การ cover เพลงโดยการนำเพลงของนักร้องหรือศิลปินที่ชื่นชอบมาร้องใหม่ พบว่า หากการดัดแปลงงาน cover เพลงใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานเพียงพอและมากกว่างานต้นฉบับอีกทั้งทำให้วัตถุประสงค์ของงานเปลี่ยนแปลงไปจากงานเพลงต้นฉบับอันเป็นงานแปลงรูป งานแปลงรูปดังกล่าวเป็นการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ขึ้นใหม่อีกงานหนึ่ง ผู้ cover เพลงจึงเป็นผู้สร้างสรรค์

1.3 การสร้างสรรค์ดนตรีลูกทุ่งไทยมักจะมาจากการชื่นชอบบทเพลงใดๆ และผู้ประพันธ์จะนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจแต่มีการใช้เนื้อเก่าทำนองเดิมหรือเนื้อเดิมทำนองใหม่จนคนไม่สามารถจำทำนองเก่าๆ ได้หรือจำต้นฉบับไม่ได้ ลักษณะเช่นนี้จะเป็นการใช้ช่องโหว่ของกฎหมายลิขสิทธิ์ ไปละเมิดสิทธิของผู้ประพันธ์เพลงเกี่ยวกับคำซ้ำในบทเพลง จึงไม่มีคำซ้ำเกินร้อยละ 30 สอดคล้องกับแนวการศึกษาของ ออร์ลีนิ เชาวเลต (2563, หน้า 5 – 6) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดัดแปลงงานดนตรีกรรม ศึกษารณิ cover เพลงเปรียบเทียบกับงานสร้างสรรค์สืบเนื่อง (Derivative Works) และงานแปลงรูป (Transformative Works) การ cover เพลง พบว่า การ cover เพลงนั้นผู้ cover ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงาน ความวิริยะอุตสาหะ และทักษะในการทำผลงานเพลง ซึ่งผู้ cover เพลงเป็นผู้ทำให้เกิดงานดนตรีกรรมโดยการดัดแปลงงานมาจากเจ้าของลิขสิทธิ์เดิม ดังนั้น ผู้ cover จึงเป็นผู้สร้างสรรค์ตามนิยามความหมายในมาตรา 4 และสอดคล้องกับแนวการศึกษาของ Julie Edwald, Dr. Paul G Oliver ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่างเพลง ซึ่งชี้ให้เห็นปัญหาของการ Remix เพลงที่เกิดขึ้นในสหราชอาณาจักรโดยการใช้แบบสอบถามนักเรียนทั้ง 66 คน ชาย 60% หญิง 40% ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 56% อยู่ระหว่างอายุ 18-24 ปี ในขณะที่ 38% มีอายุมากกว่า ซึ่งผลจากการทำวิจัยชี้ให้เห็นตัวชี้วัดความคิดเห็นในการสุ่มตัวอย่างเพลง (Music sampling) ที่สะท้อนให้เห็นปัญหาการ Remix เพลงที่มีผลต่อกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหราชอาณาจักรโดยตรงที่มีความสับสนเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในเรื่องของการสุ่มตัวอย่างเพลงเนื่องจากมีคำแนะนำทางกฎหมายที่น้อยมาก และยังไม่ปรากฏคำวินิจฉัยของศาลโดย

ยังคงเป็นเรื่องที่ไม่รู้จักในทางกฎหมายมากนัก (Julie Edwald, Dr. Paul G Oliver. Cit, p2)

2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทยที่ได้มาจากแบบสอบถาม

2.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ที่เป็นเช่นนี้เพราะตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ศิลปินเพลงลูกทุ่งตลอดจนผู้ประพันธ์เพลงมีชายมากกว่าหญิงมาโดยตลอด เช่น ชาย เมืองสิงห์ ชาตรี ศรีชล ไหวพจน์ เพชรสุพรรณ สุรพล สมบัติเจริญ สังข์ทอง สีสายัณห์ สัญญา ยอดรัก สลักใจ ศรีคีรี ศรีประจวบ สายัณห์ นิรันดร์ เสรี รุ่งสว่าง เหล่านี้เป็นต้น มีอายุน้อยกว่า 31 ปี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 36 – 40 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ที่เป็นเช่นนี้เพราะกลุ่มคนวงการศิลปินในวัยอายุ 36 – 40 ปี นั้นเป็นกลุ่มคนที่เติบโตมากับกลิ่นอายแห่งความเฟื่องฟูของเพลงลูกทุ่งแนวใหม่ หรือแนวเพลงลูกทุ่งเพื่อชีวิตนี้มาก จึงก้าวเข้าสู่วงการเพลงด้วยแรงบันดาลใจจากแนวเพลงลูกทุ่งเพื่อชีวิตจำนวนมาก ส่วนกลุ่มมีอายุน้อยกว่า 31 ปี คือกลุ่มคนยุคปัจจุบันที่เติบโตมากับเพลงลูกทุ่งแนวหมอลำ อย่างแนวของหญิงลี ศรีจุมพล แอน อรดี สาวน้อยเพชรบ้านแพง เหล่านี้เป็นต้น ทำให้คนที่อยู่ในวัยนี้ต้องการก้าวเข้าสู่วงการเพลงลูกทุ่งแนวหมอลำประเภทนี้ การศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ที่เป็นเช่นนี้เพราะคนในยุคปัจจุบันนี้ได้รับการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีแทบจะทุกคน เนื่องจากมีระบบกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือ กยศ. สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน ประกอบกับหลายสถาบันการศึกษามีหลักสูตรด้านดนตรี หรือดุริยางคศิลป์ ในระดับชั้นปริญญาตรี มีผู้สนใจเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้คนที่ก้าวเข้าสู่การศิลปินเพลงลูกทุ่งมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีนี้จำนวนมาก ระยะเวลาการเป็นศิลปินเพลงลูกทุ่ง น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การจะก้าวข้ามความสำเร็จในชีวิตศิลปินเพลงลูกทุ่งต้องมีความวิริยะอุตสาหะ สัมผัสประสบการณ์ในวงการจึงจะได้รับการสนับสนุนจากค่ายเพลงต่างๆ ให้ออกอัลบั้มจนประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นกลุ่มคนในวงการปัจจุบันซึ่งมีประสบการณ์น้อยจึงมีจำนวนมากกว่าคนมีประสบการณ์มาก จำนวนอัลบั้มที่นำเสนอสู่สาธารณชน จำนวน 1 อัลบั้ม จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจะก้าวข้าม

ความสำเร็จในชีวิตศิลปินเพลงลูกทุ่งต้องมีความวิริยะอุตสาหะ สังสมประสบการณ์ในวงการจึงจะได้รับการสนับสนุนจากค่ายเพลงต่างๆ ให้ออกอัลบั้มจนประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นกลุ่มคนในวงการปัจจุบันซึ่งมีประสบการณ์น้อยจึงมีจำนวนมากกว่าคนมีประสบการณ์มาก

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย สามด้านได้แก่ 1) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย 2) ด้านพฤติกรรมนักร้องนักดนตรีและบุคลากรเพลงลูกทุ่ง 3) ด้านอุดมการณ์นักร้องนักดนตรีและบุคลากรเพลงลูกทุ่งโดยรวม

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนคำซ้ำต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทย ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 แสดงว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ปัจจัยด้านอุดมการณ์นักร้องนักดนตรีลูกทุ่งไทยอยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมของนักร้องนักดนตรีลูกทุ่งไทย และด้านการบังคับใช้กฎหมายอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการก้าวเข้าสู่วงการศิลปินนักร้องนักดนตรีแนวลูกทุ่ง ทุกคนล้วนแล้วแต่อยากมาตามทางฝันของตนเองในอันที่จะนำพาความฝันนั้นสร้างแรงบันดาลใจให้ก้าวเข้าสู่วงการนี้ ความฝันเหล่านี้คืออุดมการณ์ของเขาเหล่านั้น จึงทำให้ปัจจัยด้านอุดมการณ์นักร้องนักดนตรีเพลงลูกทุ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

3. แนวทางที่ใช้ในการกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำที่ดีและเหมาะสมต่อการจัดการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในบทเพลงลูกทุ่งไทยที่ได้จากการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

3.1 การกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดนตรีกรรมในบทเพลงลูกทุ่งไทย ควรคำนึงถึงเจตนาของผู้แต่งมากกว่าการมองที่ประโยคและคำซ้ำในการนำมาใช้ในการสื่อสารของประโยคในบทเพลง ในกรณีจะใช้คำซ้ำ ควรคำนึงถึงประโยชน์และการสื่อสารให้มีความสำคัญกับผู้ประพันธ์เพลงมากกว่าการเจาะจงไปที่ประโยคและคำแต่ละคำทำนองแต่ละทำนอง แต่ต้องพิจารณากับสิ่งอื่นมาประกอบกันด้วย เช่น ทำนองเนื้อร้องคล้ายกันหรือไม่ด้วย จึงไม่ควรมีประโยคและคำซ้ำเกินร้อยละ 30 หรือไม่เกิน 5 ประโยค และ 20 คำ จาก

ที่มีในเพลงเดิม เพราะการสร้างสรรคผลงานเพลงเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากแรงบันดาลใจแต่พญัชนะไทยมี 44 ตัว 21 เสียง สระมี 21 รูป 32 เสียง จึงอาจมีความคล้ายกันบ้างไม่มากนักน้อยจึงควรแก้กฎหมายให้สอดคล้อง สอดคล้องกับแนวการศึกษาของ อรสินี เชาวเลิศ (2563, หน้า 5 – 6) ได้ทำการศึกษารื่องปัญหาการดัดแปลงงานดนตรีกรรม ศึกษากรณี cover เพลงเปรียบเทียบกับงานสร้างสรรค์สืบเนื่อง (Derivative Works) และงานแปลงรูป (Transformative Works) การ cover เพลงโดยการนำเพลงของนักร้องหรือศิลปินที่ขึ้นชอมมาร้องใหม่ พบว่าหากการดัดแปลงงาน cover เพลงใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานเพียงพอและมากกว่างานต้นฉบับอีกทั้งทำให้วัตถุประสงค์ของงานเปลี่ยนแปลงไปจากงานเพลงต้นฉบับอันเป็นงานแปลงรูปงานแปลงรูปดังกล่าวเป็นการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ขึ้นใหม่อีกงานหนึ่ง ผู้ cover เพลงจึงเป็นผู้สร้างสรรค์ และสอดคล้องกับแนวการศึกษาของ รัชนิ แสนเหวิน (2552, อ้างใน ศักนาคิน ธรานนท์, หน้า 242) ได้ทำการศึกษเกี่ยวกับ แนวคิดทางสังคมและวัฒนธรรมในบทเพลงลูกทุ่งของ สลา คุณวุฒิ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา แนวคิดทางสังคมและวัฒนธรรม เนื้อหาและกลวิธีในการประพันธ์บทเพลงลูกทุ่งของสลาคุณวุฒิ โดยศึกษาวิเคราะห์จากบทเพลงจำนวน 90 เพลงที่สุ่มอย่างง่ายจากบทเพลงที่บันทึกเสียงเผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2543-2549 พบว่า การศึกษาบทเพลงจัดเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง ควรศึกษาควบคู่กันกับชีวิตประวัติของผู้ประพันธ์เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและผู้ประพันธ์ชัดเจนยิ่งขึ้น ในฐานะที่นักประพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของสังคมย่อมอาศัยประสบการณ์ความรู้สึนึกคิดแรงบันดาลใจ ตลอดจนสภาพสังคมแวดล้อมที่นักประพันธ์อาศัยอยู่ สร้างสรรค์วรรณกรรมขึ้นมา ดังนั้นชีวประวัติของผู้ประพันธ์จึงสัมพันธ์กับวรรณกรรมที่แต่งเสมอ

3.2 ควรมีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยต้องเอาแนวคำวินิจฉัยของศาลไทยและต่างประเทศมาเทียบเคียงกับแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิในแวดวงศิลปินเพลงลูกทุ่งและนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อความชัดเจนขึ้นในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยตราเป็น ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. เพื่อนำแนวทางตามข้อ 1 มากำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำและออกกฎกระทรวงใหม่ให้สอดคล้อง พร้อมกับ วางระเบียบแนวทางของกรมทรัพย์สินทางปัญญาให้สอดคล้องกัน เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวการศึกษาของ

อรสินี เชาวเลิศ (2563, หน้า 5 – 6) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดัดแปลงงานดนตรีกรรม ศึกษากรณี cover เพลงเปรียบเทียบกับงานสร้างสรรค์สืบเนื่อง (Derivative Works) และงานแปลงรูป (Transformative Works) การ cover เพลงโดยการนำเพลงของนักร้องหรือศิลปินที่ชื่นชอบมาร้องใหม่ พบว่าหากการดัดแปลงงาน cover เพลงใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานเพียงพอและมากกว่างานต้นฉบับอีกทั้งทำให้วัตถุประสงค์ของงานเปลี่ยนแปลงไปจากงานเพลงต้นฉบับอันเป็นงานแปลงรูปงานแปลงรูปดังกล่าวเป็นการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ขึ้นใหม่อีกงานหนึ่งผู้ cover เพลงจึงเป็นผู้สร้างสรรค์ และสอดคล้องกับแนวการศึกษาของ อีริวซ์ แสงไชย (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์เกี่ยวกับการทำงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทดนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงมาดัดแปลงโดยวิธีการ Remix พบว่า ได้มีคำพิพากษาของศาลในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศออสเตรเลีย ที่ได้ตัดสินคดีที่เกี่ยวข้องกับการ Remix ไว้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้ยอมรับว่าผลงานดนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงในรูปแบบของการ Remix นี้เป็นงานดัดแปลงอย่างหนึ่งที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ และได้กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับศาลเพื่อใช้ในการพิจารณาว่าการ Remix งานดนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงระดับใดจึงจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ รวมทั้งให้การยอมรับว่าผลงาน Remix ควรได้รับการยกเว้นมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ส่วนประเทศอังกฤษก็ได้มีความเห็นของนักวิชาการทางกฎหมายที่ให้การยอมรับผลงาน Remix ว่าควรอยู่ในรูปแบบของงานดัดแปลงและยังได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีที่มีการทำงานดนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นไปใช้ประกอบการ Remix ทั้งยังมีความเห็นทางวิชาการที่ให้การยอมรับว่างาน Remix อาจตกอยู่ภายใต้ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์หากงาน Remix นั้นมีลักษณะเป็นการล้อเลียนงานต้นฉบับ ส่วนประเทศออสเตรเลียนั้นก็ได้มีแนวคำพิพากษาและความเห็นของนักวิชาการในทำนองเดียวกันกับประเทศอังกฤษ

โดยสรุป จากปัญหาข้อเท็จจริงจากการศึกษาวิจัยถึงการกำหนดจำนวนประโยคและคำซ้ำได้ข้อค้นพบใหม่ โดยเห็นได้ว่าไม่สอดคล้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ปัจจุบันที่มีอยู่ การจะวินิจฉัยปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์จากการประพันธ์เพลงที่มีประโยคและคำซ้ำ จึงต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และลักษณะของการใช้งาน รวมถึงการใช้งานดังกล่าวไม่มีลักษณะทางการค้าหรือไม่แสวงหา

ผลกำไรเพื่อการศึกษา ลักษณะของงานที่มีลิขสิทธิ์ จำนวนและสาระสำคัญของส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีลิขสิทธิ์โดยรวม และผลกระทบของการใช้ประโยชน์ทางการตลาดที่อาจเกิดขึ้น หรือมูลค่าของงานที่มีลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีต่อไปในอนาคตการค้าและสอดคล้องกับหลักของศาลสูงแห่งสหราชอาณาจักรที่พิจารณาความแตกต่างหรือความคลึงคลึงกันระหว่างงานต้นฉบับและงาน แปลง โดยคำนึงถึงลำดับคอร์ดหรือโครงสร้างคอร์ด ความคล้ายคลึงและระยะเวลาของวลีเสียง การคัดลอกโน้ตในเสียงประสานของท่อนหลักของเพลง ความคล้ายคลึงกันในรูปร่างหรือรูปทรงทางดนตรี ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลงคอร์ดหรือโครงสร้างคอร์ด ศาลยอมรับมุมมองในการวิเคราะห์เพลงที่มีประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันว่า ความคล้ายคลึงกันในลำดับคอร์ดไม่มีความสำคัญในการวิเคราะห์คอร์ดในคอร์ดของทั้งสองเพลงว่า 5 ใน 9 คอร์ดเหมือนกันทั้งคอร์ดคู่และคอร์ดเดี่ยว ซึ่งคอร์ดแรกได้แก่ คอร์ด C และคอร์ด G ซึ่งอธิบายว่าเป็นการจับคู่ที่ดีที่สุดของคอร์ดทั้งหมด สำหรับคู่ที่สองคือ คอร์ด F และคอร์ด C เป็นการจับคู่ที่พบมากที่สุดเป็นอันดับสองและคอร์ดสุดท้ายคือคอร์ด G ซึ่งเป็นคอร์ด พบมากที่สุดเป็นอันดับสองในระดับ ดังนั้น จึงได้ข้อสรุปว่าเป็นเพียงความบังเอิญที่เกิดขึ้นเท่านั้น จึงไม่ถือว่าเป็นความคล้ายคลึงที่เกิดจากเจตนาที่จะละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งจากจากแนวคำวินิจฉัยของศาลสูงในสหราชอาณาจักรในคดีประเภทละเมิดลิขสิทธิ์จะเห็นได้ว่า แม้การใช้คอร์ดในงานดนตรีกรรมจะมีลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายกับงานต้นฉบับก็ตาม แต่ถ้าเป็นการใช้คอร์ดโดยบังเอิญที่มีได้เกิดจากความตั้งใจของผู้สร้างสรรค์แล้ว ย่อมจะเข้าลักษณะการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติที่ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์เช่นกัน (อีริวซ์ แสงไชย, 2562 : หน้า 113)

3.3 ภาครัฐบาลกับภาคเอกชนควรจะต้องมีบทบาทในการสนับสนุนและแก้ไขปรับปรุงในเรื่องช่วยในการเผยแพร่ต่อสาธารณะชนทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศเป็นการส่งเสริมการตลาดของเพลงลูกทุ่งไปในตัว สร้างการตลาดเชิงรุกโดยการสนับสนุนให้มีการนำศิลปินไปแสดงคอนเสิร์ตในต่างประเทศบ่อยๆ ส่วนการตลาดเชิงรับ คือการรับรู้และสนับสนุนผู้ผลิตเอื้อเพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลผู้สร้างสรรค์ผลงานผู้ประพันธ์เพลงอย่างจริงใจและจริงจัง มีสวัสดิการภาครัฐ และทำให้เป็นวิชาชีพสาขาหนึ่งในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาต่างๆ ตลอดจนมีองค์กรวิชาชีพสาขา

ศิลปการแสดงของตนเองเข้ามากำกับดูแล รัฐต้องสนับสนุนงบประมาณและการจัดงานในกิจกรรมต่างๆ เช่น สนับสนุนให้มีบทเพลงลูกทุ่งในบทหนังละคร หรือปรากฏสื่อทางอ้อมเช่นโฆษณาสินค้าในโทรทัศน์ ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมควรไปเน้นย้ำในเรื่องเหล่านี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในประเด็นทางกฎหมาย

1 ฝ่ายนิติบัญญัติ ควรให้ความสำคัญในเรื่อง การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยต้องเอาแนวคำวินิจฉัยของศาลไทย และต่างประเทศมาเทียบเคียงกับแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิในแวดวงศิลปเพลงลูกทุ่ง และนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อความชัดเจนขึ้นในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 32 เพิ่มอนุมาตรา (9) โดยให้บัญญัติเพิ่มว่า “การทำซ้ำ ดัดแปลง นำแสดงออก ซึ่งบางส่วนของงาน หรือตัดทอน หรือทำให้ปรากฏ ของประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันซึ่งมีความคล้ายคลึงกันในลำดับคอร์ดและโน้ตที่ไม่มีความสำคัญอันเกิดขึ้นโดยบังเอิญที่มีได้เกิดจากความตั้งใจของผู้สร้างสรรค์ ที่มีประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันไม่เกินร้อยละ 30 หรือไม่เกิน 5 ประโยค หรือ 20 คำ จากในงานดนตรีกรรมเดิม” เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อผู้สร้างสรรค์ที่เกิดจากความบังเอิญของคอร์ด โน้ต หรือจังหวะดนตรีที่เป็นสามัญ จากความบังเอิญของพยานชนไทยมี 44 ตัว 21 เสียง สระมี 21 รูป 32

2 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ต้องไม่กระทำการที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์งานของผู้ประพันธ์เพลงแนวใหม่ๆ และต้องออกกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงมารองรับการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 มาตรา 32 ที่ผู้วิจัยเสนอแนะในทางนโยบายให้เพิ่มอนุมาตรา (9) โดยให้บัญญัติเพิ่มว่า “การทำซ้ำ ดัดแปลง นำแสดงออก ซึ่งบางส่วนของงาน หรือตัดทอน หรือทำให้ปรากฏ ของประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันซึ่งมีความคล้ายคลึงกันในลำดับคอร์ดและโน้ตที่ไม่มีความสำคัญอันเกิดขึ้นโดยบังเอิญที่มีได้เกิดจากความตั้งใจของผู้สร้างสรรค์ ที่มีประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำกันไม่เกินร้อยละ 30 หรือไม่เกิน 5 ประโยค หรือ 20 คำ จากในงานดนตรีกรรมเดิม”

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในประเด็นด้านนโยบาย

1 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ต้องบังคับใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ให้เป็นไปตามอุดมการณ์หลักการ และเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์เพลงในงานดนตรีกรรมมากกว่าการพิจารณาไปที่ประโยคและคำซ้ำในการนำมาใช้ในการสื่อสารของประโยคในบทเพลง โดยต้องพิจารณากับสิ่งอื่นมาประกอบกันด้วย เช่น การวิเคราะห์มุมมองของบทเพลงที่มีประโยค คำ จังหวะ และดนตรีซ้ำว่าความคล้ายคลึงกันในลำดับคอร์ดที่ไม่มีความสำคัญในการวิเคราะห์คอร์ดในคอร์ดของทั้งสองเพลงว่า 5 ใน 9 คอร์ดเหมือนกันทั้งคอร์ดคู่และคอร์ดเดี่ยว เป็นต้น

2 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) กับภาคเอกชนโดยค่ายเพลงลูกทุ่งต่างๆ และสมาคมศิลปเพลงลูกทุ่ง และเพลงเพื่อชีวิต รวมทั้งทุกแนวเพลง ควรต้องมีบทบาทในการร่วมมือกันโดยเร็ว เพื่อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยแก้ไขกฎหมายตามข้อเสนอแนะตามข้อ 1 ที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้

3 ค่ายเพลงลูกทุ่งต่างๆ และสมาคมศิลปเพลงลูกทุ่ง และเพลงเพื่อชีวิต รวมทั้งทุกแนวเพลง ต้องมีส่วนร่วมในการส่งบุคลากรเข้าเป็นตัวแทนในคณะกรรมการสิทธิในสภาผู้แทนราษฎร ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอกฎหมายลิขสิทธิ์ และกฎกระทรวงประกาศกระทรวงต่างๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประพันธ์เพลงลูกทุ่งไทย

4 นวัตกรรม และปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการผลิตอุตสาหกรรมดนตรีลูกทุ่งไทยให้มีการพัฒนาในการคุ้มครองประโยคและคำซ้ำในงานดนตรีกรรมให้มาก และมีบทบาทต่อการส่งเสริมงานดนตรีกรรมเพื่อสะดวกและลดต้นทุนในการดำเนินและให้หน่วยงานกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ กำหนดงบประมาณจัดสรรสนับสนุนแก่ผู้ประพันธ์เพลง ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการผลิตอุตสาหกรรมดนตรีลูกทุ่งไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายโดยอำนาจดุลพินิจของของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาประโยคและคำซ้ำในบทเพลงลูกทุ่งไทยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

เอกสารอ้างอิง

- [1] จีร์วัชร แสงไชย. (2562). ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์เกี่ยวกับการทำงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทดนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงมาดัดแปลงโดยวิธีการ *Remix*. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [2] รัชณี แสนเหวิน. (2552). แนวคิดทางสังคมและวัฒนธรรมในบทเพลงลูกทุ่งของ สลา คุณวุฒิ. บทความวิชาการ. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- [3] วิระ บำรุงศรี. (2558). การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย กรณีศึกษาวงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตน์ง, นกน้อย อุไรพร, อาภาพร นครสวรรค์, เอกชัย ศรีวิชัย, บทความวิจัย. คณะวิทยาลัยดุริยางคศิลป์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [4] อรสินี เชาวเลิศ. (2563). ปัญหาการดัดแปลงงานดนตรีกรรม ศึกษากรณี *cover* เพลง เปรียบเทียบกับงานสร้างสรรค์สืบเนื่อง (*Derivative Works*) และงานแปลงรูป (*Transformative Works*). บทความวิชาการ. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [5] Ewald, Julie, and Paul G. Oliver. (2017). *UK copyright and Limits of music Sampling*.